

STMP

34. JIRÁSKŮV HRONOV

ÚSTŘEDNÍ PŘEHLÍDKA STMP
V OBORU OCHOTNICKÉHO DIVADLA
16. – 20. SRPNA 1964

Milí přátelé,

když se scházíme opět po roce v Hronově a vítáme se se známými, uvědomujeme si čas: víme, že jsme zase o rok starší. A ptáme se znepokojeně, zda jsme také o rok dál — v řešení věcí, které nás v životě a v divadle, jeho uměleckém uskutečňování i řízení znepokojují, zda jsme dál v poznávání jejich příčin.

Letošní 34. Jiráskův Hronov se koná jako ústřední přehlídka STMP v oboru amatérského divadla v roce, kdy se prohlubují i vyjasňují podoby toho, čemu říkáme jednou krize divadla (tedy cosi dočasného), jednou proměna divadla (tedy cosi trvalého) — aniž bychom si tuto frázi analyzovali: je to krize či proměna divadelních autorů, diváků, herců, či celé doby? Nebo to všechno zároveň?

V moderním světě se stále zužuje specializace a zvyšuje se nutnost kvalifikovanosti a amatérismus v jakékoli lidské činnosti se tak dostává do úzkých. Je snadné stát se amatérem. Ale je stále těžší jako amatér pro společnost něco znamenat.

A přece se stále znovu ukazuje, jak lidé nezbytně potřebují aktivní a aktivizující činnost ve volném čase. A jak společnost potřebuje odpovědnost těchto lidí při zveřejňování výsledků jejich činnosti. Ukazuje se, že jim divadlo není ani neškodným koníčkem pro zábavu a ani činností, která má být náhražkou za nespokojenost v zaměstnání — ale právě potřebou, nezbytnou pro naplnění životního poslání v práci a pro pocit skutečného života.

Říkáme, že dnes už se amatérské divadlo nedá dělat tak jako za časů národního obrození. To je správné; staromilská rozšafnost nemá v umění co pohledávat. Ale nutnost obrození trvá: po někdejší obrodě jazyka a národního vědomí přichází nezbytnost obrody lidského myšlení, citu a fantazie. Musíme to ovšem uskutečňovat prostředky dnešního moderního umění, pro něž jsou právě myšlení, cit a fantazie nezbytnou součástí. Je to těžké, ale tvořit nebylo nikdy lehké. Pouze brát z hotového a tvářit se umělecky se dá snadno a rychle...

A tak Vám, přátelé, přejeme hodně tvůrčí nespokojenosti. Tím Vám vlastně přejeme hodně zdaru.

A zlomte vaz. V Hronově — a hlavně doma.

Nic není marnějšího než snění nad starou slávou a nic není tak zhoubné jako napodobování vlastní minulosti. My všichni zajisté máme povědomí tradice, ale současně víme, že tato tradice byla vytvořena činy a nikoli vyznáváním dějepisu; víme, že tradice znamená živou práci v nepřetržité souvislosti. Každý z nás je postaven před jiný úkol a každý z nás vidí své poslání pod jiným úhlem. Jsme rozlišení přízvukem svých zájmů, svých věr a svých názorů, ale žádná různost nemůže zastřít základní potřebu nás všech, potřebu svobody a vývoje.

VLADISLAV VANČURA

Přál bych si, aby mé dílo bylo jako ta košatá jabloň, z níž si každý setřese podle svých sil. Říká se, že skutečně umělecké dílo má ne jeden, ale hned několik významů. A pravý je ten, který si člověk pro sebe vybere.

ALEXANDR DOVŽENKO

34. JIRÁSKŮV HRONOV

16. SRPNA 1964

Divadelný súbor Ľudovíta Štúra pri OD Zvolen, členský súbor SDOS

IGOR RUSNÁK

Líšky, dobrú noc

Dráma štyroch ročných období

Réžia a scéna: MARTA GOGÁLOVÁ

Jana	MARTA GOGÁLOVÁ
Riaditeľ	MARKO RAJECKÝ
Karol	JÁN GOGÁL, člen DJGT
Magda	VLASTA ORAVCOVÁ
Gusto	JÁN POLJOVKA
Farár	VLADIMÍR BRŤKO
Žena	MÁRIA RAJECKÁ

Odohráva sa dnes.

Kostýmy: RENATA RAJECKÁ

Predstavenie vedie: ELENA NOSÁLOVÁ

Rekvizity: ELENA NOSÁLOVÁ st.

Text sleduje: GABRIELA PAULUSOVÁ

Svetla: ALEXANDER ŠABLER

Pri technických prácach vypomáhajú žiaci LŠU: L. Švec, G. Paulusová, J. Kováč, V. Janák a S. Rajecký.

Pro 34. Jiráskův Hronov představení doporučil Osvetový ústav v Bratislavě

Divadelný súbor Ludovíta Štúra vo Zvolene vznikol súčasne so založením zvolenskej SDOS pred dvoma rokmi. Od jeho založenia je režisérkou metodička OOD vo Zvolene Marta Gogálová a vedúcim súboru Marko Rajecký, riaditeľ ZDŠ. Členmi súboru sú väčšinou osvedčení ochotníci z okolitých dedín Zvolena, ktorí pracujú so súborom vo svojich obciach, zdravotné pracovníčky z OÚNZ, žiaci LŠU a zvláštnosť — profesionálny herec Divadla Jozefa Gregora-Tajovského vo Zvolene, Janko Gogál. Pracuje u nás za neprofesionálnych podmienok a zadarmo! Je to vec hodná pochvaly, či pokarhania? Pokarhanie bolo v DJGT a my mu aspoň ďakujeme.

Mladý agilný divadelný súbor vedel za veľmi ťažkých podmienok za necelé dva roky naštudovať dve divadelné hry, s ktorými sa zúčastnil 3. a 4. Celoslovenskej prehliadky amatérskych divadelných súborov v Spišskej Novej Vsi. Vlni to bola hra maďarskej autorky M. Gaspárovej „Hamlet nemá pravdu“. Tohto roku je to hra mladého slovenského autora Igora Rusnáka „Lišky, dobrú noc“. Predlohu tejto hry sme v súbore doslova zhtli a pustili sme sa do práce s chuťou a nadšením. Práca na hre bola pre nás novým a novým hľadaním. Neuspokojili sme sa však prvým zábleskom úspechu — premiérou v Banskej Bystrici 20. 4. t. r. Hru sme sústavne vylepšovali a boli by sme veľmi šťastní, keby všetci diváci v Hronove odchádzali z nášho predstavenia tiež veľmi šťastní.

34. JIRÁSKŮV HRONOV

17. SRPNA 1964

Dramatický odbor J. K. Tyl Městské osvětové besedy v Lounech

VLADIMĚR
MAJAKOVSKIJ

Sprcha

Drama - komedie o dvou
dílech (šesti obrazech)

Delegátka z roku 2064	JAROSLAVA ČÁSTKOVÁ
Soudruh Snílek, vynálezce	ZDENĚK ČÁSTKA
Soudruh Pěšák	MIROSLAV CIHLÁŘ
Pavla, žena předsedy NŮPUPu	ALENA DAVIDOVÁ
Soudružka Zetová, písařka na stroji	ALENA POHORILJAKOVÁ
Defraudant Nebojsa	MIROSLAV SYNEK
Soudruh Karel	ANTONÍN HAVLÍN
Soudruh Vítězoslávek, předseda NŮPUPu (Nejvyšší úřad pro udělování povolení)	VÁCLAV KUČERA
Soudruh Nepochopitelný, tajemník předsedy NŮPUPu	ZDENĚK HÁBA
Soudruh Hopsal, novinář	VÁCLAV HELŠUS
Václav Kydal	VÁCLAV BREJNÍK
Paní Valutová, spolupracovnice Společnosti pro kulturní styky se zahraničím	JITKA ŠKALOUDOVÁ
Mr. Bigben, cizinec	VÁCLAV BENEŠ
Rudo Krása, portrétista, monumentalista, naturalista	JIRÍ KLADIVO
První žadatel	ALOIS HRDLÍČKA
Druhý žadatel	VÁCLAV RICHTR
Třetí žadatel	VLASTIMIL SAIDL
První žadatelka	VĚRA ELZNICOVÁ
Druhá žadatelka	HELENA KREJČOVÁ
Domovní důvěrnice	ZDENKA BREJNÍKOVÁ
Kolektiv fotografů	JAN JÍRA
Režisér	BOHUMIL SRP
Ředitel divadla	VÁCLAV DYKAST
	JAROSLAV MÜLLER
	LADISLAV ŠKALOUD
	MARCELA KVĚTOŇOVÁ
Tančí	MÁŠA JIROVÁ
	EVA BŘEZINOVÁ

Dále hrají: EVA POHORILJAKOVÁ, STAŠA VAVROUŠKOVÁ, MILENA RICHTROVÁ a další.

S použitím překladu Frídy a Luboše Pistoriových upravili Ilja Racek, Karel Novák a Helena Šimáčková
pro Divadlo E. F. Buriana. — Verše přeložil Jiří Taufer.

Režie: VÁCLAV ŠLAJCHER

Výtvarník: VLADIMÍR MIRVALD

Hudební spolupráce: VLADIMÍR MATĚJKA, VLADIMÍR DOMECKÝ, BEDŘICH ČAPEK

Světla: RUDOLF HAVLÍK

Projekce. JOSEF HNĚVSA

Vedoucí techniky: VLASTIMIL BEZUCHA

Text sleduje: KAREL ŠTĚPÁNEK

Pro 34. Jiráskův Hronov představení doporučila spojená porota
Východočeského a Severočeského kraje.

Soubor Tyl má v Lounech velmi starou tradici. Vzniká na sklonku minulého století a vyvíjí soustavně svoji činnost až do současné doby. Do roku 1948 tvoří Spolek J. K. Tyl, po tomto roce se stává dramatickým odborem Závodního klubu dopravy a spojů v Lounech. Když v roce 1958 přechází provozování Fučíkova divadla na Městskou osvětovou besedu, přechází i dramatický odbor Tyl. Zde pracuje až do dneška. Studuje ročně průměrně tři inscenace, které uvádí jednak na vlastním velmi dobře zařízeném jevišti ve stálém Fučíkově divadle a jednak v obcích okresu i na jevištích mimo okres. Vystoupil na mnoha ochotnických festivalech Severočeského kraje.

Do vývoje souboru po roce 1945 zasáhlo v kladném smyslu několik významných inscenací. Již v roce 1947 uvádí soubor průbojnou inscenací Klicperovy hry Lhář a jeho rod. Tuto hru uvedl dvaatřicetkrát a vystoupil s ní i na Tylově Kutné Hoře. Další závažnou inscenací, která přivádí soubor na vyšší ideovou i hereckou úroveň a do souboru několik schopných mladých lidí, je Mladá garda. Kladně zasahuje i moderní inscenace Pogodinových Aristokratů. Neměli bychom zapomenout ani na uvedení Lermontovovy Maškarády. Do vyšší soutěže se soubor probojoval hrou Neapol, město miliónů, kterou uvedl na národní přehlídce v Jablonci nad Nisou. V roce 1961 hraje na Hronově Kohoutovu Třetí sestru. Další dvě sezóny zkouší Bertolta Brechta. Jeho Matku Kuráž uvedl celkem desetkrát. Vedle Matky Kuráže nastudoval v poslední době Goldoniho Poprask na laguně a Nestroyovu frašku upravenou Janem Werichem Teta z Bruselu. Zbývá jen dodat, že představení souboru jsou pravidelně zařazována do abonentního systému Fučíkova divadla již od roku 1959. Jsou to vždy dvě inscenace za rok ve třech abonentních skupinách. Tato skutečnost nutí soubor, aby pracoval odpovědně a svědomitě. Snad ještě řekneme na závěr, že členové souboru pracují ve své většině v různých veřejných a kulturních institucích a pomáhají plně rozvoji kulturního života našeho města.

34. JIRÁSKŮV HRONOV

17. SRPNA 1964

Divadelní soubor Julius Zeyer při Parku kultury a oddechu
v Českých Budějovicích

VÁCLAV HAVEL

Zahradní slavnost

Hra o čtyřech dějstvích

Režie: ANTONÍN BAŠTA

Scéna: ANTONÍN DVOŘÁK

Hugo Pludek	JAN VANĚK
Oldřich Pludek, jeho otec . . .	LADISLAV HUML
Božena Pludková, jeho matka . .	JIŘINA BAŠTOVÁ
Petr Pludek, jeho bratr	JIŘÍ POKORNÝ
Amálka	LÍDA HORSKÁ
Ferda Plzák, zahajovač	PAVEL VEDRAL
Likvidační tajemník	ADOLF SMOLEK
Likvidační tajemnice	EVA KŘÍŽOVÁ
Ředitel Zahajovací služby . . .	ANTONÍN BAŠTA

Hudební spolupráce: JIŘÍ KOSINA

Světla: LADISLAV VONDRÁČEK

Pro 34. Jiráskův Hronov představení doporučila spojená porota
Jihočeského a Západočeského kraje

Soubor žije přibližně 47 roků. Po roce 1948 změnil několikrát zřizovatele: družstvo ROVNOST, n. p. KOH-I-NOOR, Osvětová beseda a konečně Park kultury a oddechu. Ke změnám docházelo vždy ve snaze získat lepší hmotnou základnu. Po celou tu dobu totiž neměl a nemá k dispozici žádné jeviště. Současný zřizovatel je organizace, která má mnoho souborů a pořádá velké množství akcí, takže všechny místnosti jsou stále obsazené a jeviště je velmi vzácné. Bylo tedy nutno existovat jen na zájezdech a odtud tedy i poměrně dobrá přizpůsobivost každému prostředí a hlavně bohaté poznatky o úrovni různého obecnstva. Zájezdová činnost má však i neblahé důsledky pro celkovou reprodukční úroveň. Postupně ubíjí a vytváří řemeslné způsoby jevištní práce. Zájezdy se stávají více společenskou zábavou souboru, než svátkem jevištní „dřiny“. V minulosti byl soubor na dvou národních přehlídkách: v Plzni a Ostrově. — V Hronově vystoupil jedenkrát s hrou Poslední dějství, a v roce 1961 získal první místo na Šrámkově Pisku Irkutskou historii. Před několika lety vytvořil soubor vlastní vzdělávací studio a většina jeho účastníků tvořila v následujících letech hlavní základnu souboru. Podařilo se tím vyřešit tzv. generační problém, a to celkem nenásilně. V sezóně 1962—1963 soubor na čas „zanikl“ a jako celek pracoval ve studiu při Jihočeském divadle. Tato činnost byla velice prospěšná a i když zlepšení herecké práce není nikterak markantní, zlepšil se výrazně poměr jednotlivců k divadelní práci vůbec. Soubor je nyní divadelně vzdělanější a k běžné „ochotničině“ se naprosto nemíní vracet. Závěrem zbývá ještě uvést repertoár několika posledních let: Poslední dějství, Člověk hledá radost, Irkutská historie, Šťastnou cestu, Slavík, Svatba sňatkového podvodníka, Zahradní slavnost. V příští sezóně budou pravděpodobně uvedeny tyto hry: G. Hoffmann: „Starosta“ a S. Mrozek: „Policajti“.

34. JIRÁSKŮV HRONOV

18. SRPNA 1964

Studio LUT při Divadle Oldřicha Stibora a Okresním domě osvěty
v Olomouci

VÁCLAV RENČ

Tom Sawyer od řeky Mississippi

Hra pro mládež o 8 obrazech na motivy
románu MARKA TWAINA

Režie: KAMIL MAREK, člen činohry DOS

Výprava: SLAVOJ KOVAŘÍK

Hudba: JIŘÍ KARÁSEK

Kostýmy: FRANTIŠEK REMEŠ

Asistent režie: FRANTIŠEK BRAUNER

Tom Sawyer	IVAN KALINA
Sid, jeho bratr	OLDŘICH PŘIKRYL
Huck Finn	PETR NOVOTNÝ
Jack)	MILAN DOLEŽAL
Ben)	JINDŘICH CIBULEC
Katty) děti z Hanibalu	JIŘÍ POLÍVKA
Jenny)	MÍŠA STEJSKALOVÁ
David)	MARCELA ŠPIČKOVÁ
Doktor Robinson	MÍTA DENČEV
Pan Thatcher, advokát	FRANTIŠEK BRAUNER
Pan Barner, soudce	LUDEK ZAMAZAL
Černý Jim, sluha u Brownů	JAROSLAV SOUŠEK
Joe, řečený Indián	ARNOŠT WÜRZLER
Muf Potter	MILAN POHORSKÝ
Becky, dcera pana Thatchera	HANA MACIUCHOVÁ
Polly Brownová, Tomova teta	EVA SKOUPILOVÁ
Mary, její dcera	DAGMAR JEDLIČKOVÁ
Anny, Tomova spolužačka	IVA KOKTOVÁ
Paní Harperová	MARIE KALOUSKOVÁ
Předseda soudu	JAN ODLOŽIL
Kolportér	MILAN SUCHÁNEK

Lid z Hanibalu

Inspiciient: JOSEF NOVÁK

Dekorace kostýmy a vlásenky dílny DOS. Text sleduje: SOŇA STEJSKALOVÁ

Pro 34. Jiráskův Hronov představení doporučila porota
Severomoravského kraje

Zákulisí divadla. Hraje se TOM SAWYER, třetí premiéra Studia LUT při Divadle Oldřicha Stibora v Olomouci. Procházím se svým mikrofónkem mezi postavičkami z Hanibalu — dějiště hry — a ptám se jich: Co vám dalo Studio?

REŽISÉR: Infarkt.

Ale teď už se cítíte docela zdrav, že ano? — A vám?

JOE INDIÁN: Manželku.

No, s vámi je to horší. Ale to není pro Studio typické, že dává dohromady rodinné štěstí, že mám pravdu, slečno Mary?

MARY: Ovšem. Baví mě práce v divadle, líbily se mi přednášky.

A co říká Studiu slečinka Thatcherová — příští rok studující AMU?

BECKY: Nejdřív jsem se strašně zklamala v Hronově. Ale teď mám radost že ve Studiu dělám, pracuji pod dobrým vedením. Bude se mi stýskat.

Mňau, Tome. Promiň, že ruším. Co tobě jako profesionálovi dalo Studio?

TOM: Pěknou roli v olomouckém divadle!

Výborně! A vám, pane soudce?

THATCHER: Utvořil jsem si zajímavý názor na práci profesionálních režisérů. Promiňte, spěchám na jeviště.

Prochází kolem mě parta hanibalských dětí. Počkejte chvíli! Co vám dalo Studio?

BEN: Otevřelo mi oči, divadelně jsem povyrostl. Jinak měřím stále metr šedesát pět.

Hovoří Benjamínek Studia, sedmiletý Davy:

DAVY: Já se ve škole nudím, tak se aspoň ve Studiu pobavím. Chodím tam strašně rád... a rád jezdím tam v tom kočárku. Když mi maminka dovolí, budu hrát divadlo dál. A teď mě laskavě omluv, musím troubit. Tátá — tytá — tá — tá...

Zůstal jsem v zákulisí sám. A vnitřní hlas se mě ptá: Hucku Finne, co tobě dalo Studio?

HUCK. Mně? Partu ohromných lidí, velkou školu divadla, ukázalo mi tu nejsprávnější cestu, kterou se má ubírat spolupráce profesionála s amatérem. Za tři roky jsem prožil ta nejmělejší dobrodružství. Obdivoval jsem tajemnou obyvatelku cizí planety, bral šálek kamarádu Kolkovi, a prožíval hrůzu Huckleberryho Finna. Nikdy na to nezapomenu. A nakonec bych chtěl říci, že

Cóóó?!!? Že už mám být dávno na jevišti? To bude průšvih! Už jdu, pane inspicient, už jdu

Členy Studia LUT zpovídal Petr Novotný.

34. JIRÁSKŮV HRONOV

19. SRPNA 1964

Divadelní soubor TJ Dynamo Stránčice

Večer americké poezie a dramatu

Edgar Lee Masters: SPOONRIVERSKÁ ANTOLOGIE

Výbor veršů s hudbou orchestru DUANE-EDDY

Recitují: JAROSLAV ŠKVOR, MARIE ŠINDELÁŘOVÁ, SOŇA VÁVROVÁ, KAREL BUDSKÝ

Richard N. Nash: HRST OHNĚ

Překlad: BEDŘICH BECHER

Asistent režie: VLADIMÍR VÁVRA

Režie: MILAN OBST

Výtvarník: FRANTIŠEK SLÁDEK

Pepe		JAROSLAV ŠKVOR
Marie		SOŇA VÁVROVÁ
Manuel		KAREL BUDSKÝ
Sylvi		MARIE ŠINDELÁŘOVÁ
Alonso		JAROSLAV ŠPAČEK
Matias		MILOSLAV MASOPUST
Ruben		JOSEF VNOUČEK

Masky: VÁCLAV KUNC

Světla: JAROSLAV NYKL

Kostýmy: MARIE GŮTOVÁ

Stavby: ČENĚK HUMHAL, OTA STUHLÍK

Text sleduje: VĚRA KVIPOVÁ

Insipient: DANA VODIČKOVÁ

Úvodní slovo: JOSEF VODIČKA

Pro 34. Jiráskův Hronov představení doporučil Ústřední poradní sbor pro divadlo

Co říci o souboru, který přijíždí do Hronova poprvé, jehož členové patřili zatím jenom mezi nadšené diváky a diskutéry hronovských přehlídek, pohlízející na jeviště s pocity úcty i obav z výsledků, jakých na jevišti Jiráskova divadla dosahovaly ostatní soubory.

Letos tedy předstupujeme před nejvyšší fórum celého našeho ochotnického divadelnictví, abychom ukázali jednu ze svých prací, kterou považujeme — určitým způsobem — za vyvrcholení našich snah o dobře hrané divadlo na vesnici.

Cesta k tomu nebyla lehká. Soubor má sice tradici pětáctýřiceti let soustavné činnosti, ale teprve deset posledních let je zařazován mezi nejvyspělejší soubory pražského kraje a účastní se pravidelně krajských přehlídek. Byl vybrán na obě celostátní přehlídky nejvyspělejších divadelních souborů tělovýchovných jednot v Chlumu nad Cidlinou a z 2. celostátní přehlídky vesnických souborů v Jindřichově Hradci 1961 si odvezl cenu ministerstva školství a kultury.

Tento počet určitých úspěchů, kterých soubor dosáhl za poslední léta, neuvádíme jako dokument nějakých neobvyklých kvalit souboru, ale pro doložení toho, že naše letošní inscenace není souhrou náhod nebo výjimkou, ale výsledkem soustavné práce nadšeného kolektivu, který hraje divadlo pro radost a s vědomím odpovědnosti k divákům.

Podmínky, za kterých pracujeme, jsou běžné pro většinu vesnických souborů: jeviště sokolovny, několik praktikáblů, žádné tahy; možnost zkoušení na jevišti ve středu, v sobotu a v neděli, ostatní dny se cvičí. V zimě se sál nevytápí. Na inscenacích pracujeme velmi dlouho, soubor odvádí pravidelně jen jednu premiéru ročně. Herecký kolektiv tvoří sice převážně členové ze Stráncic, je však zcela běžné, že ty postavy, které nemůžeme zodpovědně obsadit našimi herci, si „vypůjčujeme“ z okolních souborů. Spoluprací s dobrým výtvarníkem, fotografem, maskérem a při poslední hře, kterou uvidíte, i se zkušeným režisérem se snažíme vyrovnat se kvalitou práce souborům, které pracují za lepších podmínek.

Ochotnické divadlo hrajeme u nás proto, že je máme rádi, že věříme v jeho budoucnost, že přes všechny potíže jsme přesvědčení o smyslu naší práce a o jejím přínosu ke zlepšení kulturní úrovně vesnice.

34. JIRÁSKŮV HRONOV

20. SRPNA 1964

Divadelní studio Josefa Skřivana při Kulturním domě Bedřicha Václavka v Brně

WILLIAM SHAKESPEARE

Večer tříkrálový nebo Cokoli chcete

Režie: FRANTIŠEK PALČÍK

LEONARD WALLEZKY

Překlad: E. A. SAUDEK

Výprava: ANTONÍN VOREL

Hudba: KAREL STEINMETZ

Orsino, vévoda illyrský	SLÁVEK MALENA
Sebastiano, Violin bratr	FRANTIŠEK KARLÍČEK
Antonio, lodní kapitán, přítel Sebastianův	JIRÍ KINDL
Jiný kapitán, Violin záchránce	FRANTIŠEK PALČÍK
Valentino) šlechtici ve službách vévodových	MILAN KOS
Curio)	PETR NEUHAUSER
Rytíř Tobiáš Říhal, Oliiviin strýc	LEONARD WALLEZKY
Rytíř Ondřej Třasořitka	EDUARD VINOHRADSKÝ
Malvolio, Oliiviin správce domu	FRANTIŠEK KLAŠKA
Fabiano) ve službách Oliiviiných	VILÉM AMBLER
Vejražka, šašek)	MIREK ZLATOHLÁVEK
Olivie, dcera hraběte, bohatá dědička	PAVLA VÁNOVÁ
Viola	TERKA LYSICKÁ
Marie, Oliiviina společnice	EVA MAŠKOVÁ
Kněz	JINDŘICH FÁDLER
	STANISLAV TRÁVNÍČEK

Hudební spolupráce: prof. JIRÍ KŘIŽÁK

Světla: MIROSLAV GRÜN WALD

Líčení, vlásenky: STANISLAV TRÁVNÍČEK,

MARIE LIŠKOVÁ

Kostýmy: ANTONIE HONEJSKOVÁ, VĚRA AMBLEROVÁ

Zvuk: FRANTIŠEK VLACH, KÁJA KLODOVÁ

Technika: FRANTIŠEK, JENERÁL, JINDŘICH FÁDLER

Představení řídí: ZDEŇKA WALLEZKÁ

Text sleduje: ALENA STAŇKOVÁ

Pro 34. Jiráskův Hronov představení doporučila porota Jihomoravského kraje

Soubor o sobě

Je nám teprve 10 let. Jsme tedy mladí. Fyzicky, v myšlení a činech, na jevišti i v soukromí.

Chceme hledat nové nevyšlapané cesty, slepé epigonství zavrhuje. Smysl života vidíme v tvořivé práci.

Máme rádi divadlo, kulisy, šminky, kostýmy.

Obdivujeme se Semaforu, tleskáme big-beatu a přitom stojíme oběma nohama na pozici klasického divadla.

Snažíme se porozumět dnešnímu diváku, jezdíme za ním v průběhu sezóny i několik tisíc kilometrů. Snad — anebo právě proto hrajeme i doma v Brně před plným sálem.

Vítáme spolupráci s profesionálními pracovníky při školení souboru, vážíme si dobrých přátel z jejich řad (i dobře miněných rad), ale věříme ve značku Made in DSJS, ve výrobek naší vlastní dílny.

Jsme ochotni jako ochotníci třeba i klopýtnout za cenu dalších úspěchů — za dobrou věc se však i porveme.

Nenávidíme sobectví — proto ta společná radost z tvůrčí fantazie každého jednotlivce.

Nepodceňujeme teorii (jen některé teoretiky) — a přece na praxi stavíme svou budoucnost.

Máme rádi smích, mládí a lásku
protože

..... má tolik tváří láska,

že vlastně není nic než karneval (W. Shakespeare: Večer tříkrálový).

Je nám letos teprve deset let a proto — nebo snad právě proto — voláme s básníkem: Jen zestárnout (a taky zevšednět) nám nedej, bože!

MTZ 413 - 64 — N-05*41001 — Cena 2 Kčs